

3/2002	PSYCHO@SOM	
Elektronický bulletin Psychosomatické sekce Psychiatrické společnosti ČLS JEP		
Příprava a redakce	V.Chvála, J.Bartelová, Středisko komplexní terapie psychosomatických poruch, Jáchymovská 385, 46010, LIBEREC tel.: 485151398 e-mail: chvala@sktlib.cz	
Jak získat PSYCHO@SOM?	Na internetových stránkách http://www.sktlib.cz/psychosomatika , automaticky rozešleme každému zájemci o psychosomatickou problematiku na jeho elektronickou adresu. Členům psychosomatické sekce bez elektronické adresy na požádání zašleme za známku poštou.	
Uzávěrka: 11.11. 2002	V tomto čísle najdete:	
	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Kolik nás už je? ✓ Nejbližší společná psychosomatická akce je 8.ledna ! ✓ Ještě k členství v psychosomatické sekci PS ČLS ✓ Diskuse nad texty v minulém čísle ✓ Další ohlasy ✓ Jak se vzdělávat v psychosomatice? ✓ Zápis ze schůze výboru sekce p@s PS ✓ Publikujte v Praktickém lékaři!!! ✓ Odborná stáž IPVZ v psychosomatické a behaviorální medicíně ✓ Pojd'me bádát 	
Další uzávěrka:	?- až se ozvete a bude co posílat	
Kolik nás už je?	K dnešnímu dni se k psychosomatice přihlásilo 193 zájemců. Podrobnější rozbor uděláme příště.	
Nejbližší společná psychosomatická akce je 8.ledna !	<p>Program odborné schůze Psychiatrické společnosti dne 8.1.2003 přidělil výbor PS naší sekci psychosomatiky. Zdá se mi důležité, jak se prezentuje „nová vlna zájemců psychosomatiky“. Protože zatím nemáme rozsáhlejší seznam zájemců o přednášení, jak doufáme, že se časem stane, navrhujeme tento program.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.MUDr. Chvála Vladislav: K čemu může být pojem „psychosomatika“ ještě dobrý 2.Mgr.Moos Petr: Kasuistika s psychosomatickou zápletkou 3.MUDr.Honzák Radkin: Psychosomatika bolesti 4.Doc.Pánková Růžena: Spolupráce dermatologa, psychiatra a psychoterapeuta <p>Začátek v 15.00, konec 17.00 Místo konání: posluchárna psychiatrické kliniky, Ke Karlovu 11, Praha 1 Přijďte, prosím, kdo můžete.</p>	
Ještě k členství v psychosomatické sekci	Ano, jsme sekci Psychiatrické společnosti. Žádost o členství v Psychiatrické společnosti je ke stažení také na stránkách www.psychoterapeuti.cz v oddílu	

v psychosomatické sekci	Formuláře. Viz zápis z jednání výboru o postoji k členství zájemců o psychosomatiku v psychiatrické společnosti.
Podzimní kurz IPVZ	<p>.... Se povedl. Úvod do psychosomatiky jak se patří, všem, kdo se zúčastnili, patří dík. Chtěli jsme ukázat, že psychosomatiku lze přednášet zajímavě a pro praxi užitečně, a že je o takovou výuku zájem. A obojí, jak se domnívám, se nám podařilo. Přihlásilo se 54 zájemců z různých oborů, lékaři i psychologové, výjimečně lidé jiných profesí. Jména jako Šimek, Šavlík, Beran, Baštecký, patří k psychosomatice. Měli jsme však příležitost seznámit se s „člověkem odjinud“, filosofujícím biologem prof. Komárkem. Už připravujeme pokračování kurzu na jaře v dubnu nebo v červnu. Co nejdříve Vám zde nabídneme program. Předběžně jsme domluveni, že se dozvíme více o Portmanovské biologii. Chtěli bychom se věnovat podrobněji teorii změny, možná to zavést jako stálou rubriku, a podobnou „stálou rubrikou“ by mohlo být téma My a svět, neboli psychosomatika v kontextu zdravotnictví a společnosti.</p> <p>Vím, neměl bych to chválit, ale musel jsem... Kdybyste měli jiný názor, napište V.Chv.</p>
Diskuse nad texty v minulém čísle	<p>Citát: „Medicína je služba a její podoba je určována společenskou objednávkou. Postmoderní člověk se nechce nad sebou zamýšlet, nevidí záruku své spokojenosti ve své vlastní péči o svou duši a své tělo a mnohé zodpovědnosti za své "wellbeing" delegoval na zdravotníky. Ti ve své většině tuto zodpovědnost přijali a podle toho jednají.“ J.Šimek</p> <p>Zdá se mi, že žádný text v posledním Psycho@somu nebere na vědomí zvláště první větu tohoto citátu ze článku pana docenta Šimka. Snad z toho plynou pocity zneuznání a prezentovaná vlastní výlučnost a příběhy pacientů, jimž ti hloupí nevzdělání somatičtí lékaři nedokázali pomoci, protože je neviděli celostně... A bohužel se mi zdá, že tento postoj se táhne všemi publikovanými příspěvky.... MUDr. Tomáš Debeř, Praktický lékař v Kobyli</p> <p>Díky Tomáši za názor, souhlasím s Tebou. Myslím si, že to souvisí s velkou nerovnováhou v rozložení moci. Že je medicína služba, je jasné, a ta samozřejmě závisí na zakázce. Problém je ale v tom, že pravdivost či nepravdivost premis, na kterých naše medicína stojí, má diskurzivní povahu: to znamená, že záleží na tom, jakou moc rozhodnout o tom co je správné, mají jednotlivci, kteří do diskurzu vstupují. Dokud byla rovnováha mezi vzdělanci biologickými a humanitními, udržoval se přiměřený poměr mezi biologickou medicínou a psychoterapií. Jsou tady silné známky toho, že tomu už tak není. Možná proto se zastánci psychosomatiky tak často vyjadřují jako ohrožený druh. Asi se tak cítíme. Kdyby Ti nevadilo, rád bych, kdyby bylo místo, užil Tvou poznámku do příštího čísla Psychosomu. Zdravím V. Chvála, Liberec</p> <p>Toto stanovisko mi připadá elitářské v tom smyslu, že si nemyslím, že by vzdělanci měli větší právo rozhodovat o potřebnosti a tím méně o pravdivosti, než nevzdělanci. Jak známo, ani Bůh si toto právo nedává (i on přijde a soudit bude – ale až jednou, dnes ještě ne).</p> <p>Jestli je ve společnosti 1% lidí, kteří jsou ochotni se léčit dietou, změnou životního stylu, pohybovým režimem, psychoterapií a jinými veskrze nepříjemnými a na čas i psychiku náročnými metodami, pak je naší povinností jim to umožnit (jako vzdělanci si myslíme, že je to lepší, než klasická medicína) a dokonce o správnosti tohoto postupu přesvědčovat jiné – pacienty i lékaře. Ale jestli 99% společnosti si radši dá vepřový řízek se simvastatinem, pak je povinností dělníka medicíny (jako jsem třeba já) „plnit společenskou objednávku“ a nepovažovat to za diskriminaci ani za vlastní prohru. Tomáš D.</p> <p>To si nerozumíme, nemyslím si, že by o "pravdivosti" rozhodovaly nějaké elity. O tom, co bude či nebude považováno v oblasti neověřitelných faktů za pravdivější, rozhodují všichni, kdo o tom soudí, nebo si cokoli myslí. To je diskursivní povaha věcí. Z té však vyplývá, že mocnost toho kterého názoru, tj. jakou měrou přispívá k rozhodování, co je správné a co ne, záleží na tom, jak velké teritorium hlásající zaujímá. To obyčejně koresponduje více či méně s teritoriem jeho vlivu, tedy moci. To je vlastnost jazyka, s tím nemají elity nic společného. Jestliže se kupř. v Německu v r. 1933 dostali k moci fašisté, v jejichž řadách převládaly názory na život jednotlivce takové jaké se nakonec ukázaly být- krajně nebezpečné dokonce i pro většinu těch, kdo k moci fašisty dostali, neznamená to, že hrstka těch, kteří nebezpečí tehdy zahlédli neměla pravdu, jen neměla moc toto své rozlišení ostatním nabídnout. Já si myslím, že i kdybychom měli být v menšině, máme povinnost tento menšinový názor udržovat, šířit a pečovat tak ve společnosti o rovnováhu. To není ani mesiášský komplex, ani vytahování se vzdělanců nad nevzdělanci (protože co já jsem za vzdělance?), to je o prosté odpovědnosti. Když už člověk něco vidí, (je schopen vidět) nemůže to</p>

	<p>nevidět. Pojďme o to tom polemizovat na společném semináři v IPVZ, považuji to za důležité. Díky Ti a zdravím Vladislav</p>
<p>Další ohlasy</p>	<p>Díky za posláni dopisu Dr. Debefa. Velice přesně vystihl, co myslím tím citátem, je to můj způsob vyrovnávání se se situací. My můžeme nabízet, nemůžeme nutit lidi, aby se chovali podle našich koncepcí. Dr. Debef má asi pravdu, jsme na situaci nazlobeni víc než je zdrávo. Svědčí to o nevědomém přežívání našich narcistických grandiosních fantazií (někdy se tomu říká mesiášský komplex). Zdraví Jiří (Šimek)</p> <p><i>Vážený pane doktore, kolega Chvála mi dal přečíst Váš ohlas na přílohu Psychologie dnes publikovanou také v Psycho@somu, kterou jsem připravovala. Děkuji za něj. Zvažujeme v Pražském psychoterapeutickém institutu, zda rozvést myšlenku a pokračovat v diskusi o psychosomatice v rozsáhlejší sborníku, kde by bylo víc místa pro větší počet autorů s nejrozmanitějšími zkušenostmi a stanovisky na toto tema. Beru vážně Váš postřeh, že se všemi příspěvky táhnou "pocity zneuznání", a že je v nich "presentovaná vlastní výlučnost" těch, kteří pracují celostně. Je možné, že se chováme jako menšina, která jen ztěžuje prosazuje své zkušenosti v prostředí většiny, ovšem nikoli "hloupých a nevzdělaných somatických lékařů", jak píšete, ale jinak vzdělaných kolegů. Naše aktivity směřují především ke spolupráci. Konfrontaci pohledů, stanovisek a zkušeností vítáme. Tedy ještě jednou děkuji, že jste reagoval. Pokud bystě měl zájem napsat víc na dané tema, mohli bychom Váš příspěvek zařadit do zamýšleného sborníku. Zatím nejsem rozhodnutá, zda se do jeho přípravy pustím. Srdečně Vás zdravím, PhDr.L.Trapková.</i></p>
<p>Jak se vzdělávat v psychosomatice?</p>	<p>K častým dotazům patří dotazy na vzdělávání. Slíbil jsem zde uveřejnit všechno, co o tom dnes vím. Po absolvování VŠ příslušného typu nastoupíte-li do zdravotnického zařízení, ujmeme se Vašeho vzdělávání zaměstnavatel. Budete zařazeni do předatestační přípravy, která se řídí svými předpisy o vzdělávání pracovníků ve zdravotnictví. Dostanete index a to jak lékaři tak i kliničtí psychologové. Pokud se začnete během své medicínské praxe zajímat o psychoterapeutické techniky, můžete si buď zúčastnit některého ze seminářů o rozhovoru, o komunikaci, které pořádají četné instituty. Kontakty na ně najdete jak na našich provizorních stránkách na www.sktlib.cz/psychosmatika, tak na stránkách psychoterapeutické společnosti ČLS www.psychoterapeuti.cz. Zde nabyté dovednosti uplatníte v praxi, za hodiny strávené na semináři můžete obdržet kreditní body do dalšího vzdělávání. Právě tak, jako ze školicích akcí IPVZ nebo ČLK. Pokud si vyberete některý z výcviků v psychoterapii (a ten bude sloužit především k Vašemu sebepoznání a osobnostnímu růstu, většina z nich Vás vybaví také dovednostmi pro práci s rodinou, skupinou nebo individuem), zajímejte se o to, zda je výcvik akreditován pro zdravotnictví a zda je komplexní. Jeho absolvování Vám umožní obstat u zkoušky z funkční specializace „Systematická psychoterapie“, která Vás zase vybaví certifikátem, který je nutný k tomu, abyste mohli se zdravotní pojišťovnou uzavřít smlouvu na vykazování psychoterapeutických kódů (35520,356550, 35610,35620). To Vám umožní pracovat s pacientem psychoterapeuticky a také se tím živit. K vykonání zkoušky je třeba se přihlásit u doc.Mikoty, nebo doc.Kocourkové na subkatedře psychoterapie IPVZ. Pokud již delší dobu pracujete psychoterapeuticky ale nemáte řádný výcvik a vzhledem k věku se nechystáte do 4 letého výcviku, je třeba se vyptat, zda by nebylo možné hledat nějakou výjimku. Tzv.grandparenting, tedy uznání let praxe psychoterapeuta, se vztahuje toliko na získání evropského certifikátu psychoterapie</p>

	<p>nikoli na překročení platných předpisů v systému zdravotnictví, jak se obávám. V nemocnicích však, pokud vím, je praxe taková, že pracovníci, kteří jsou ve výcviku (a bohužel někdy ani to ne) pracují a vykazují psychoterapeutické kódy na licenci někoho jiného, kdo licenci má. Výjimečně lze najít taková pracoviště, kde je možno vykonávat supervidovanou praxi, doufejme, že takových pracovišť bude přibývat, jejich kapacita však bude ještě dlouho omezená.</p> <p>Pokud jste dočetli až sem, může Vás napadat jak skepse, tak oprávněná námitka, že totiž psychosomatika nerovná se přece psychoterapie. To jistě máte pravdu, ale psychoterapeutický výcvik v procesu přípravy na práci s psychosomatickým pacientem vybavuje jak lékaře tak psychologa potřebnou sebereflexí a schopností zacházet s terapeutickým vztahem, ať už pak používají k léčbě jakékoli léčebné techniky. Chvála</p>
<p>Zápis ze schůze výboru sekce p@s PS</p>	<p>Kdo má zájem si zápis přečíst, najde ho na adrese www.sktlib.cz/psychosomatika v oddílu <i>zápisy</i>. <i>Tamtéž naleznete formulář „Žádost pracoviště o zařazení do seznamu pracovišť zabývajících se psychosomatickými pacienty.“</i></p>
<p>Publikujte v Praktickém lékaři!!!</p>	<p>Šéfredaktor Praktického lékaře uvítá všechny autory, kteří mají zájem publikovat o bio-psycho-sociálních souvislostech nemocí. Nečekejte, až „budete více vědět“, pište už dnes o tom, co víte, co vidíte, co si o tom myslíte. Ujišťuji Vás, že jakmile se pustíte do této oblasti vědění a bádání, budete mít stále více dojem, že nevíte vůbec nic. Alespoň já to tak mám. Ale to není důvod k tomu, abychom nepsali. Obávám se, že naše „nepsavost“ je způsobena dlouhodobým odmítáním této problematiky a snižováním jejího významu, ba snad úplné nemožnosti něco o tom napsat. Píšte a nebojte.</p> <p style="text-align: right;">Chvála</p>
<p>Odborná stáž IPVZ v psychosomatické a behaviorální medicíně</p>	<p>Odborná stáž v psychosomatické a behaviorální medicíně IPVZ Termín 24.2.- 7.3.2003 (včetně soboty) Č.kurzu IPVZ: 222025 Školitel: doc.MUDr.Jaroslav Baštecký, CSc. Určeno pro lékaře všech oborů Program: Historický vývoj integračních přístupů v lékařství. Principy psychosomatické a behaviorální medicíny. Terapeutické metody. Exkurze na vybraná pracoviště.</p>
<p>Pojďte bádát</p>	<p>Tezi o psychosociálních vlivech na zdraví a nemoc nelze jen slepě věřit, je třeba přinášet důkazy. S nimi to není tak lehké. Jedním z důvodů je to, že tam, kde se s psychosomatickým pacientem setkáváme, a kde tedy také vznikají otázky a nápady na různá bádání, není na žádný výzkum čas. Pokud jste si toho také všimli, pojd'te společně založit internetovou stránku, na které bychom nahromadili otázky, které nás v klinické praxi napadají. Těchto témat se pak budou moci ujmout studenti medicíny, psychologie, nebo sociálních věd, aby hypotézy otestovali. Tak si můžeme být vzájemně užiteční. Někteří vedoucí kateder či vysokoškolské profesori již projevíli zájem o takovou spolupráci (doc.Vybíral, prof.Komárek) a pokud se nápad osvědčí, jistě se k nim přidají další. Nápady, které chcete dát k dispozici, můžete poslat na mou adresu např.formou otázky:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Jak souvisí hodnota spermiogramu s rozložením maskulinity-feminity v páru, který se léčí pro sterilitu? Autor otázky: Chvála Vladislav. 2. Jak se využívá rodinná terapie v zařízeních, kde jsou léčeny děti? Autor otázky: Rieger Zdeněk Nebo formou hypotézy: 3. Pacientky s bulimií do 20 let, které mají sexuálního partnera se léčí v průměru déle, než dívky, které partnera nemají. Autoři: Chvála+Trapková <p>Pojďme to zkusit a uvidíme. Zdravím a přeji hezké Vánoce V.Chvála</p>